

İNSANIN YOLCULUK DURAKLARI

İnsan bir yolcudur:

“Sabâvetten (çocukluktan) gençliğe, gençlikten ihtiyarlığa, ihtiyarlıktan kabre, kabirden haşre, haşirden ebede kadar yolculuğu devam eder.

Her iki hayatın levazımatı, Mâlikü'l-Mülk (Allah) tarafından verilmiştir. Fakat o levazımatı, cehlinden dolayı tamamen bu hayat-ı fâniyeye sarf ediyor. Halbuki, o levazımatı lâakal onda biri dünyevî hayata, dokuzu hayat-ı bakiyeye sarf etmek gerektir.

Acaba birkaç memleketi gezmek için hükûmetten yirmi dört lira harcırah alan bir memur, ilk dahil olduğu memlekette yirmi üç lirayı sarf ederse, öteki yerlerde ne yapacaktır? Hükûmete ne cevap verecektir? Böyle yapan kendisine akıllı diyebilir mi? Binaenaleyh, Cenâb-ı Hak her iki hayat levazımatını elde etmek için yirmi dört saatlik bir vakit vermiştir. Çoğunu aza, azını çoğa vermek suretiyle, yirmi üç saat kısa ve fâni olan dünya hayatına, hiç olmazsa bir saati de beş namaza ve bâki ve sonsuz uhrevî hayata sarf etmek lâzımdır ki, dünyada paşa, âhirette gedâ (köle) olmasın!”

Yolculuk ise:

“Âlem-i ervahtan (ruhlar aleminden), rahm-ı maderden (anne karnından), sabâvetten(Çocukluktan), ihtiyarlıktan, dünyadan, kabirden, berzahtan, haşirden, sırattan geçer bir uzun sefer-i imtihandır.”

(Bediüzzaman Said Nursi/ Risale-i Nur Külliyyatı'ndan alınmıştır)

